

[Finansministeren.]

H. C. Hansen i, at inden en endelig beslutning bliver taget — og jeg går ud fra, at det bliver ved et senere møde —, skal regeringen tale med rigsdagens vareforsyningsudvalg derom.

Hvad angår selve sagens realitet, er det rigtigt, at det forslag, som af en arbejdsgruppe er udarbejdet til brug for rådsdrøftelsen i morgen, som det ærede medlem hr. H. C. Hansen sagde, indeholder en skævhed med hensyn til liberaliseringen. Der har foreløbig været taget generelle procentvise beslutninger med hensyn til fremgangsmåden ved liberaliseringen. De enkelte lande skulle først inden et vist tidspunkt liberalisere op til 60 pct. og derpå op til 75 pct. Man har nu været inde på, at det ville være ønskeligt at få en vis ensartethed i formen for liberaliseringen, så at de samme varer blev liberaliseret samtidigt i de forskellige lande, og derfor er der nu udarbejdet to såkaldte fælleslister, som skal til debat i Paris i de kommende dage, lister, om hvilke det hedder, at varerne på den første liste skal liberaliseres som led i 75 pct.-liberaliseringen. Det er ikke helt klart, om de, der allerede har liberaliseret til 75 pct., men ikke har taget alle disse varer med, er pligtige til, uanset at de har nået 75 pct.-grænsen, med det samme at liberalisere de varer. Men de lande, der ikke har nået 75 pct.-grænsen, skal altså først liberalisere varerne på liste 1. Dernæst er det meningen, at man i den følgende, videregående liberalisering, som man stadig håber at opnå, såvidt muligt skal tage varerne på liste 2.

Nu består skævheden i, at varerne på liste 1 fortrinsvis omfatter tekstilvarer, og dette på alle stadier af disses fabrikation, medens der kun er enkelte landbrugsvarer på denne liste, deraf en, som har betydning for os, nemlig ost. Derimod findes de vigtigste af vore landbrugsvarer på liste 2. Derfor har vi, skønt vi altså ikke i øjeblikket kan tage endelig stilling, bedt ambassadør Wærum om i Paris at sige, at vi i hvert fald ikke kan anerkende dette forhold. Der består i forvejen et misforhold, idet landbrugsvarer ikke er liberaliseret i tilsvarende grad som mange andre varer, og vi må derfor i hvert fald gå ind for, at de vigtigste landbrugsvarer skal flyttes over på liste 1 sammen med de varer, som fortrinsvis skal liberaliseres.

Det virker egentlig ejendommeligt, at man tager tekstilvarer først, når man skal finde en vigtig varegruppe. Det er udmærket at liberalisere alle varer, og det er

Danmark naturligvis også indstillet på at gøre så snart som muligt — det har vi også bedt ambassadør Wærum om at understrege —, men at tekstilvarer skal gå forud for andre varer, virker noget ejendommeligt. Det hænger naturligvis sammen med, at man har valgt den letteste vej, som man så tit gør.

Jeg er i denne forbindelse helt enig med forskellige ærede ordførere, bl. a. de ærede medlemmer hr. Kristen Amby og hr. Bertel Dahlgaard, i, at den fremgangsmåde, som man har fulgt, er ensidigt rettet mod lande som Danmark. I virkeligheden er vi i øjeblikket i en situation, hvor der, såvidt jeg kan se, er en skævhed imod os på to områder. For det første er det åbenbart for enhver, at de største lande, som er de stærkeste også i de internationale organer, har den største indflydelse. Det er svært for de små lande at gøre deres interesser gældende i tilstrækkeligt omfang, og det er jo ikke ukendt, at der er store lande, der ikke har den samme interesse i landbrugsvarers liberalisering, som vi har.

Men dernæst er der en skævhed på grund af den voldsomme råstofprisstigning, som har fundet sted. Når det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard brugte den vending, at dette medførte en ulighed mellem kreditor- og debitorlandene, er dette delvis rigtigt, men jeg er egentlig tilbøjelig til at tro, at de største uligheder ikke kommer frem mellem debitor- og kreditorlandene i den europæiske betalingsunion, men derimod snarere mellem europæiske lande på den ene side og oversøiske råstoflande på den anden side, idet det er råstoflandene, der i øjeblikket tjener de store strømme af valuta ind på de høje råstofpriser. Derfor er naturligvis et land som Danmark, som for det første er et lille land og derfor svagt i de internationale forhandlinger, og som for det andet er et råstofimporterende land, særlig vanskeligt stillet i øjeblikket, og det forklarer naturligvis også vor situation.

Jeg skylder i denne forbindelse at tilføje, at i de forslag om liberalisering og dermed om ikraftsættelse af fælleslisterne, som det ærede medlem hr. H. C. Hansen nævnte, var der gjort en undtagelse, for såvidt angår de lande, som har en vanskelig valutasituation. Til disse undtagelser hører en række lande, som udtrykkeligt nævnes, deriblandt Danmark, men det er klart, at vor stilling er vanskelig og vil være vanskelig, sålænge vi har skævhed i pris-systemet, som vi har i øjeblikket. Det er også rigtigt, som det ærede medlem hr.